

ПАНС
БСЧ

ПРОЛЕТАРИИ ОТ ВСИЧКИ СТРАНИ, СЪЕДИНЯВАЙТЕ СЕ!

Борба

ВЕСТНИКЪТ
Е ОСНОВАН
ПРЕЗ 1943 г.

Орган на ОК на БКП, ОНС ВЕЛИКО
и ОК на Отечествения фронт ТЪРНОВО

Брой 1

(3277)

Год XXX

Понеделник 1 януари 1973 г.

Цена 2 стотинки

ЗИМНА ПРИКАЗКА

Снимка: Николай ДИМИТРОВ

ДА Е ЩАСТЛИВА И ПЛОДОТВОРНА НОВАТА 1973 ГОДИНА

ДИМИТЪР СТОЯНОВ

кандидат-член на ЦК и първи секретар на Окръжния
комитет на БКП

Изтеклата 1972 година ще влезе в летопис на нашия народ като година на ново ярко проявление на творческия размах, икономическите и далновидността на Централния комитет на БКП. Тя беше година на решително нов подход в конкретизацията и осъществяването на грандиозните задачи, които намерта десетият конгрес на Партията година на всестранен подем във всички области на нашия живот. С пламения призив на орденосиците и първенците от Перник, със заветите на Перник и зала „Уни-версиада“ в страната се поде всенародно движение за рязко повишаване на обществената производителност на труда, за издигане равнището на производството и качеството на изделяния до съвременните параметри. Насрещните планове бяха истинска школа за трудовите колективи, те станаха дело на ума, енергията и всеотдайността на комунистите, сдружените земеделци, комсомолците и всички трудещи се. Те насочиха вниманието към непосредствени резерви, които по-пълно използване ни позволи сега да рапортуваме за нашите големи успехи във всички области на живота.

Ние изпращаме старата година с решенията на истинския Декемврийски пленум на Централния комитет на Партията. Той прие смела и чужда комплексна програма за подобряване на жизненото равнище на трудещите се, за щастие и добруването на нашия народ.

С тази програма се решават не само близките задачи, които поставя Партията — повишаване минималната работна заплата, увеличаване заплатите на някои категории специалисти и работници, увеличаване пенсите на кооператорите-основатели на ТКЗС, но и въпросите за сближаване на жизненото равнище на работниците и селяните, подобряване системата на пенсиониране, решаване на жилищния въпрос, усъвършенстване на системата за общественото обслужване и т. н. Програмата напълно отразява основния девиз на Партията: „Всичко за човека, всичко в името на човека!“

На прага на Новата година трудещите се от нашия окръг достойно рапортуват пред Централния комитет на Партията за изпълнение на насрещните планове. През

януари е пазен за общата годишна продукция с голямо от 10 милиона лева. Насрещният план за обществения производственост на труда е преизпълнен с 3 проценти, постигнат е ръст на промишлената продукция спрямо 1971 г. 8,3 не сто. Цялата надплата за продукция и 55 на сто от прираста е резултат на увеличени обществена производствена продукция.

В окръга широка подкрепа получиха личният на героя на социалистическия труд Петър Брайков, на кремиковските комсомолци и габровските предприемци. Бег в окръга над 11 хиляди работници, инженери и техници успешно изпълняват седмичната си програма за пет дни. Голяма стъпка напред направихме по пътя на разгръщане на рационалния труд и изобретателски движения, техническия прогрес.

Ако колективни постигнаха значими успехи в подобряване качеството на изделяния, приблизително им до издигане показателите. Над 13 на сто от произведената продукция в Завода за телери електродвигатели във Велико Търново е с оценка „4“ в останалата с оценка „3“. Всички брашна, които произвежда ДПЗХ „Трифон Сарлиев“ във Велико Търново са с оценка „4“.

Изметна ще остане тази година за тружените на село. Тя е оказала неблагоприятна за приплното развитие на културно. Но кооператорите проявяват небивал героизъм, истински мъжество. Решителна помощ в най-трудните моменти им оказаха работниците, служебните, учащите и студентите от окръга и страната. В резултат на това, на успешното изпълнение на програмите, приети от Окръжния комитет за по-нататъшното развитие на позарството, фуражното производство, зеленчукопроизводството, добитите от редица видове, добитите от редица видове са по-големи в сравнение с миналата година. Средният добив от пшеницата в окръга е 350 килограма от декар. Произведено е 27 000 тона зърно повече от миналата година. По-високи в сравнение с миналата година са и средните добиви от царевичката, за харното цвекло, зеленчукови култури. Преизпълнен бе планът за износ на домашни, праскови и др.

С всеки ден израства гигантът на нашата шеста петилетка химическият комбинат „Свиленград“ край Свищов. Новата

година чертае още по-светли перспективи за строителството на комбината — рожба на българо-съветската дружба. Ще влязат в експлоатация част от производствените мощности. Ще заработят и други новостроящи се заводи в окръга.

Добри успехи през годината постигнаха транспортните работници, строителите, работниците от търговията и съобщенията.

Изминалата година беше година на забележителни културни прояви. Във Велико Търново израснаха великолепни изложбени зали. В тях през годината бяха открити Втората национална изложба на историческа тема. Националният преглед на българската историческа драма бе ярка изјава на народността дух, крупна проява на българския театър. Голямо завоевание на трудещите се от окръга е и музикалният театър, чиято първа постановка се състоя в навечерието на Новата година.

1972 година ще остане паметна и с чествуването 90-годишнината от рождението на великия син на България, бележития деец на международното комунистическо и работническо движение Георги Димитров. Всенародният Димитровски ден бе най-яркото изпълнение на народната любов и сплотеност, най-голямото доказателство, че безсмъртните завети на великия син на народа живеят днес в разцвета и възхода на социалистическата ни родина.

В най-хубав празник се превърна чествуването на 50-годишнината от създаването на съветската държава. В дните на този голям, славен юбилей трудовите хора изразиха безмерната си обич към нашия по-голям брат — великия Съветски съюз.

„Днес на всеки човек у нас е безспорно ясно, че за другия Тодор Живков, който обича България — обща и Световския съюз, който не обича и България!“

Б дружба ни със Съветския съюз е залогът за по-нататъшните ни успехи, за щастливото бъдеще на Родината.

Към всички трудови хора, които през старата година не пожелали сили, за да изпълнят задачите, поставени от Партията, към служителите, учащите се, към нашата прекрасна младеж отправяме най-топли благодарствени думи.

Да е честита, другари и другари, щастлива и мирна новата 1973 година!

С изпълнени насрещни планове

Трудещите се от окръга с гордост посрещнаха новата 1973 година, успешно изпълни своя дълг пред Партията и народа. На 28 декември промишлеността осъществи годишния насрещен план и до края на годината произведе над плана продукция за повече от 10 млн. лева. Насрещният план за обществената производителност на труда е преизпълнен с 3 на сто. В първите редици застанаха предприятия от консервна та промишленост, месокомбинат „Родопа“, Клонът за нестандартно оборудване и монтаж — Елена, Комбинатът за строителни материали и фабрика „В. Мавриков“ — Велико Търново, Фабриката за тенениен амбалаж — Лясковец, Заводът за инструментална екипировка — Долна Оряховица, предприятията от местната и кооперативна промишленост, ЕТЗ „Янтра“ и ЗММ „Киро Конаров“ — Горна Оряховица и други.

По основните показатели изпълниха насрещните си годишни планове на 27 декември железопътният район по експлоатацията и Окръжното автомобилно предприятие. Успешно е приключила годината и в строителството и търговията. Строителите от окръга предадоха на гражданите над 1350 жилищни апартаменти, 5 детски градини с близо 500 легла и други.

Хубав новогодишен дар

Великотърновската музикална сцена — откри та „Службогонци“ — първа премиера на музикалния състав.

Една лелеяна мечта на културната общественост от Велико Търново и окръга е вече факт. В четвъртък музикалният състав на театър „Константин Кисимов“ представи новата творба на н.а. проф. Парашкев Хаджиев, по едноименната комедия на Иван Вазов „Службогонци“, с което бе открита музикалната сцена в града. Поста новката е дело на режисора Недялко Ковачев, зам. директор на театъра и художествен ръководител на музикалния състав, автор на либрето — Банчо Банов, гост-диригент — Димитър Карагьозов, гост-художник — х. Асен Попов и гост-актьор — героята на социалистическия труд, н.а. Ди

митър Панов, лауреат на Димитровска награда.

По този случай след представлението се състоя много тържество, на което творческият състав беше поздравен от името на Окръжния и градския комитет на БКП и Окръжния и градския народен съвет, от името на Комитета за изкуство и култура и Главна дирекция „Българска музика“, музикалния театър „Стефан Македонски“, великотърновския университет „Кирил и Методий“ и други.

Поднесени бяха много поздравления.

(Соб. инф.)

На снимката: сцена из „Службогонци“.

Наздравница

Иде годината, иде годината,
сребърен сняг във косите ни слага
и като кипра невеста родината
с бълклица вино я кани на прага.
Порти разтваря, порти чимширени,
дъха на снежно мляко разлято.
Пейт звънчета по нейните дири
от пойно сребро, от сухо злато.
Сури елени със рога вити
са я понесли на колесница,
В златните чаши събира звездите,
всичките пътища — в моята десница!

Да бъде гласовита като птица,
по-медоносна да е от пчела,
Да люшне всеки клас като жълтица,
на всеки корен да даде крила.
Земята като книга да разгръща,
та нероденото да се роди.
Над всеки бункер и пред всяка къща
дървото на мира да засади.
Да носи щастие в златни менци,
да се надпява с влюбени моми,
да свири с перчемлии младоженци
и само по годежи да гърми!

Марко НЕДЯЛКОВ

В ПОДКРЕПА НА ГЕРОИЧЕН В И Е Т Н А М

Събрани на митинг, ние, комсомолците и учителският колектив от езикова гимназия „Асен Златаров“ — Велико Търново, издигнахме своя кротестен глас срещу варварските бомбардировки на американската авиация във Виетнам.

Земята на далечната героична страна стене с нечовешките мъчения на своите деца, дими с изпепеляващия огън на развалините си. Продължават бомбардировките и над Северен Виетнам. Под хилядите тонове бомби умират невинни деца, старци и жени.

Ще се сложи ли край на

тази позорна война?

В изпратената до американското посолство в София телеграма заклещихме ужасите на войната. Заедно с цял прогресивен свят ние протестираме и настояваме час по-скоро, без каквито и да било условия, да се сложи край на тази нечовешка война.

В телеграма до Виетнамското посолство в София ние уверихме героичния виетнамски народ, че правдата ще победи, че свободата им скоро ще възсия, макар и сред развалините.

Теменужка ЕВТИМОВА

ФУРАЖЕН ЦЕХ В СЕЛО КРУШЕТО

Вчера в с. Крушеето бе открит нов фуражен цех на АПК „Ивайло“. На тържеството присъстваха първият секретар на Окръжния комитет на БКП Димитър Стоянов, председател на изпълнителния комитет на Окръжния народен съвет Димитър Тузаров, председател на АПК „Ивайло“ Никола Кушев, ръководители от агрокомплекса, гости.

Новият фуражен цех с капацитет при работа на три смени 28 000 т годишно, ще реши проблема за комбинирани фуражи не само за телеугодното стопанство в Крушеето, за говедовъдство

и свиневъдството на целия АПК, но и за личното животновъдство на кооператорите. Освен ниската себестойност на фуражите, благодарение на високата автоматизация и механизация на производствените процеси в цеха ще работят само 12 души. В него ще се преработва и торовата постела от пуйко комбината в Поликраище, която ще се използва за храна на телетата.

В близко време към фуражния цех ще се изгради модерна сеносушилня и ще се разшири складовото стопанство.

(Соб. инф.)

За още по-широко прилагане опита на КПСС

През ноември първите секретари на градските партийни комитети, завеждащият отдел „Организационен“ на ОК на БКП, главният редактор на в. „Борба“ начело с първия секретар на Окръжния комитет на Партията Димитър Стоянов посетиха Ленинград и Москва. Групата се запозна основно с опита на Ленинградската организация на КПСС по разра

ботването на комплексните планове за социално-икономическото развитие на колективите, по съдържанието и формите на масово-политическата работа, стила и метода на работата на партийните комитети и организации. По същите въпроси групата има среща и в Куйбишевския районен комитет на КПСС в Москва.

В четвъртък във Велико Търново пред партийния актив др. Димитър Стоянов изнесе обстоен доклад за опита на Ленинградската организация на КПСС. С конкретни примери бяха разкрити основните насоки в работата на ленинградските комунистични цинатори в разработването на комплексните планове за социално-икономическото развитие на колективите. Присъствуващите бяха запознати със системата на масово-политическата и някои страни от идеологическата работа. Особено внимание в изложението си докладчикът отдели на въпросите на стила и метода на работата на партийните комитети. В изложението си др. Стоянов направи редица конкретни предложения как да се подходи в по-нататъшното ефикасно прилагане на опита на КПСС.

В една от залите на Профсъюзния дом бе уредена изложба на брошури, планове, нагледни материали и други средства, които използват в своята работа партийните комитети и организации в Ленинград.

(Соб. инф.)

В служба на народа

Вече 25 години органите на Комитета за държавен контрол водят непримирима борба с разхищенията на народното имущество, с нарушителите на държавната, финансовата и трудовата дисциплина. За да бъдат по-големи нашите успехи в борбата за развитието на социалистическото общество, съществено дая имат и бдителните народни контролори.

Завчера във Велико Търново се състоя среща на членовете на Окръжния комитет за държавен контрол с активни дейци на комитетата. По случай 25-годишнината от създаването на органите за държавен контрол, 50 народни контролори бяха удостоени с юбилейна значка, парични и предметни награди.

(Соб. инф.)

Културни инициативи през новата година

В пачернието на Новата година представител на редакцията се срещна с председателя на Окръжния съвет за изкуство и култура Димо МИНЧЕВ и води с него разговор за най-значителните културни инициативи в окръга през 1973 година.

— В центъра на културния живот през новата година ще бъде IV републикански фестивал на художествената самодейност, посветен на 30-годишнината от Деветосептемврийската победа — каза той. През годината ще се състоят окръжните етапи на това значително културно събитие. Подготовката на самодейните колективи за достойно посрещане на фестивала вече е започнала.

С изгаряне и голям интерес се очаква Окръжната изложба на групата на неговите рисунки, художници, която ще бъде открита през първи

те месеци на новата година. Пак изва на художниците ще бъдат организирани районни изложби на самодейното изобразително и приложно изкуство.

Във връзка с някои кръгли годишнини, които се навършват през 1973 г., като 125-годишнината от раждане на Ботев, 100-годишнината от обявяването на Васил Левски, 50-годишнината от Септемврийското въстание и други, ще бъдат подготвени специални концертни програми както във Велико Търново, така и в окръга. Пак в тая връзка са предвидени взаимни концерти между отделни самодейни колективи от различни селища.

През годината ще бъдат изнесени авторски концерти на з. а. Иван Тодоров и Методи Кутев, със самостоятелен концерт от нова програма ще се представи танцовият колектив „Победа“ при Профсъюзния дом на културата — Велико Търново, народният ансамбъл „Сидер войвода“ — Горна Оряховица и др.

Културно събитие за окръга ще бъде откриването на музей в Горна Оряховица и музейни сбирки в Сухиндол и Ресен. Във връзка с 50-годишнината от Септемврийското въстание Окръжният исторически музей ще извърши богата културно-масова дейност, която ще се изрази в организиране на фотонизложби, тематични вечери и др.

Тясно свързана с чувстването на кръгните годишнини ще бъде и дейността на Центъра за фотопропаганда и фотопропаганда при ДО „Българска фотография“, който ще организира някои от следните тематични фотоконкурси: „Ако загубя, губя само себе си“ — за 100-годишнината от обявяването на Левски, за 2 юли — „В името на свободата“, посветена на борбите на населението от нашия окръг. Там, където се раждат талантливите“ ще по каже най-добрите самодейни долевници, „Септември ще бъде де май“ е посветена на 50-годишнината на Септемврийското въстание.

Във връзка с неотдавна подписания договор за културно сътрудничество между СБП и окръга във Велико Търново ще бъде открит литературен дом „Велико Търново“, който ще има за задача да изучава и пропагандира творчеството на писатели, родени или работили в нашия окръг. Ще бъдат заградени връзките на СБП с литературната група, ще се обогатяват нейните инициативи, ще се сключват контракти за написването на произведения, тясно свързани с Велико Търново и окръга.

И през 1973 година народният театър „Иван Вазов“ — София ще продължи гостуването си в нашия окръг с нови свои постановки. ДО „Кинификация“ — клон Велико Търново ще организира през новата година Народно университетско по проблемите на киноизкуството съвместно с отдел „Народна просвета“, Окръжния комитет на Отечествения фронт, Комсомола и Окръжния съвет на Българските професионални съюзи. Предстои Седмична на детските филми, кинопокази, свързани с бележити годишнини, някои панорами с видни наши киноактьори и др.

През годината предстоят тържества във връзка със столетишнината на читалищата в Ресен, Дичин, Плаково и Патреш.

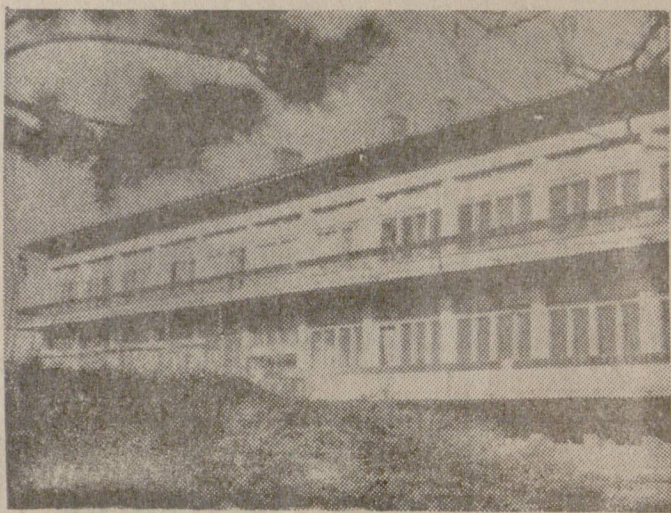
В духа на неотдавнашния II конгрес на културата ще бъдат организирани редица инициативи за укрепване и

издигане ролята на съветите за изкуство и култура, а също така ще се подобрява съвместната работа на читалищата с Комсомола и профсъюзите.

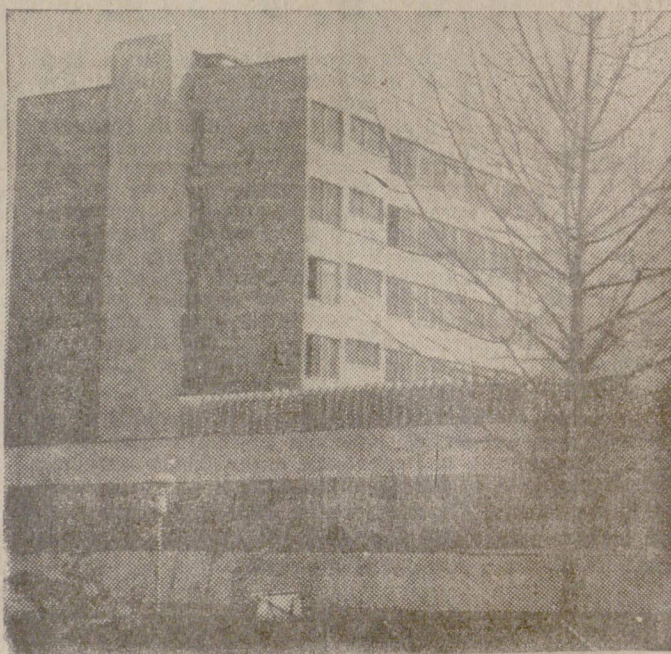
Цялата многогранна и богата културна дейност в окръга през новата 1973 година — каза другарят Минчев — ще бъде насочена към задължаване на нарасналите културни нужди на трудещите се и ще гони високи постижения.

Разговорът води: Христо МЕДНИКАРОВ

Дарове на 1972 година

Детска градина в село Недан.

Електронно-изчислителният център във Велико Търново.

Когато се работи с амбиция и творчество

Новогодишните витрини привличат с блясъка и изобилието си. Примамват с пълнотата и настроените шандове те за детска конфекция. Сигурно много български момиченца, които имат вече претенции за вкус и елегантност, в писмата си до дядо Мраз са поискали онези, червената ролка, а може би плисирана или поличка на красиви каре, туниката с белия панталон. Пък и да са пропуснали това си желание, майките отдавна вече са се погрижили за новогодишния тоалет на дъщерите си.

Ще блещат радостно очичките на малката Милена или Ани, ще пляска доволно с

ръчички в новата си рокличка шастливото дете. И сигурно няма да обърне внимание на етикета с марката на велко-търновското предприятие „Деню Георгиев“. То няма да знае, че за облеклото на онези хиляди малки Десислави и Анети се грижат толкова много го леички-крошки, шивачки, моделерки, художнички. Че няма по-голяма награда за тях от радостната детска усмивка, от майчиното самозастъпване. Защото те са най-голямата отплата за неуморния им труд в ритма на веселата песен на шевните машини.

Те също ще посрещнат празника с красиви усмивки. Много радостни и малко тъжни. Тъжно е, когато завинаги си отминава нещо хубаво, макар че го изпращаш с надеждата за нови радости и успехи. А годината, която си отива, за тях беше и радостна, и плодотворно-щедра. Някъде в нейното начало календарът отбележи десет години от деня, в който шепата ентузиастични шивачки работници основаха предприятието в разпръснати докнячета, в старата чаршия на Байдърлък. Сега сградата на фабрика „Деню Георгиев“ е пълна с много светлина и слънце, всичко в нея е толкова уютно и съвременно, съобразено с най-новите ергономични изисквания.

Не беше никак далеч времето когато търговските организации се отнасяха резервирано към продукцията на предприятието. Но красотата и изяществото на детските облекла се наложиха, за да се стигне тази година до ре

кордната цифра — 900 000 заявки за полугодие. А капата шитетъ на фабриката за цялата година е със 100 000 по-малко!

Новото в този колектив е на особена почит. Затова ле тописната книга на предприятия то ще отбележи за тази година: сто работнички приеха почина на Петър Брайков, втора производствена бригада първа в окръга започна да работи по него; създадоха се две младежки бригади; 61 комсомолски поеха шафетата на кремиковските младежки, кройката смяна виедрия почина на габровските предприятя; при последното догваряне представените модели получиха най-високата оценка — зелена точка на облеклата; 250 нови модела и артикула в разнообразни десени и разцветки са на разположение на 80 търговски организации; произведена е надпланова продукция за 60 000 лева.

Не може да не си даде сметка човек, че тук не става дума за някакво съпъвание на благоприятни обстоятелства, а за една проста за комерсионер. Защото в този здрав работнички колектив се работи с амбиция, с много новаторство и творчество, с любов към естетиката. И най-важното — никой тук не подценява задължението си да облича красиво най-малките граждани. Защото обикновено труженниците познават цената на човешката радост.

Нови възвращения ще донесе със себе си годината която чука на вратите ни. Още по-радостна ще бъде скъпата

гостенка и за работничките от фабрика „Деню Георгиев“. През 1973 година ще зпочне строежът на велостъвен детска градина с 80 места, на работничко общежитие със 150 места, надстройката на административната сграда, дето комсомолците ще имат свой клуб и салон. Ще са кърне зъболекарски кабинет, кулинаруен шанд, от който работничките ще пазаруват това храна и полуфабриката. И по-спорен ще е трудът, който се грижат за жените, които се грижат за самочувствието на децата.

Мария КАЧАКОВА

Във Фабриката за хартиени опаковки

Въпреки редица обективни трудности на 28 декември насрещнат план на фабриката за хартиени опаковки — Павликни беше изпълнен. Само през този решителен месец декември бе осъществена производствена програма от 1,3 млн. лева, което е незапомнено в историята на предприятието. Колективните и личните цети проявиха високо чувство за отговорност и с пълно съзнание работиха за изпълнение на насрещния план. Неотстъпваха на своя пост майстори те на машините Стефан Дончев, Христо Ванев, Иван Стефанов и още много други. Те своевременно отстраняваха повредите по машините, водеха упорита борба с недостатъци на качествените материали и устояха на голямото напрежение.

Иван ЧАКЪРОВ, секретар на партийната организация във фабриката за хартиени опаковки — Павликени

Поздрав за героичен Виетнам

Интернационална проява на колектива на Завода за радиоприемници

В селото димели пожари и кръстосвали свирепи чужденци. Хората избягали в джунглата. Тук в една пещера се укрила бременна жена. Оказало се, че наблизко до нея са група партизани. Не след дълго минали вражески войници, които стреляли на посоки в пещерата, без да подозират нещо. От уплаха жената родила. Детето изпи скало, но тутакси майката сложила длан на устата му, за да не чуят ония и да се върнат да унищожат партизаните. Но когато стрелбата утихнала и тя се приближила към светлото, за да види рождбата си, детето било мъртво. Издържа ли се та кава болка без писък? Но патриотката издържала. Извила само като ранена, със стисната зад зъбите мъка, и паднала в безсъзнание. Когато отворила очи, край нея стоели партизаните, за стинали от майчината мъка.

— Той беше мой син и аз го прекарах — гордо промълвила жената, недокачала съчувствие.

После се чуло, че се хвърлила с ръчна граната под вражески танк.

Не знам къде бях чел този епизод от огнената епопея на героичен Виетнам, но той се е врязал в съзнанието ми и го пази като символ на доблестта на този народ, на който днешни завоеватели са му отнели и правото да изпълне мъката си. А сигурно има и пострашни примери. Преди години човечеството изтъпнало пред ужасите в Сонг Ми, които се повтаряха и поотретица. Съвременните варвари от „цивилизована“ Америка сега изсипват по 4 тона бомби всяка минута над тази страна.

Всеки у нас знае какво преживява братският виетнамски народ. Затова, когато към средата на декември на втори монтажен цех в Завода за радиоприемници беше поставена задачата за изработване на 20 транзисторни апарата, които да се поднесат като новогоди

ше подарък на журналистите — партизанските части в Южен Виетнам, целият работнички колектив прие с готовност. Апаратите трябва да се работят извън граница и плана, да се увеличат и без това голямото напрежение в края на последния месец на годината, при това да се тропинализират, за да бъдат пригодни за влажния климат на тази страна, още, което за първи път трябваше да се върши в завода. Трябваше! Независимо, че имаше да се изпълнява планово задание от 3000 апарата тип „АБ-71“, 1000 автомобилни приемници, от които 300 „Сетра“, ново производство и 200 броя „Лотос“, пробна серия.

Налигаше се за 5-6 дека да се изпълни печалната поръчка. Само ропикали за цял да стане навреме! С тази задача се за колективът на химическа лаборатория. Три дена изтоха. Нали тук имат вседневни грижи, свързани с изпълнението на плана. И нали трябваше да стане не как да а за Виетнам!

После — това допълнително напрежение е преминало в споминателните цехове, при монтажниците, при строителите. Редваха се нежни ръце, реуваха се обич към Виетнам. Прориваше се с пълноотговорно отношение настройка на високата, междина високостат честота. Проурки в ОТК, в заводската лаборатория.

И готово! Задачата е изпълнена с чест. Апаратите с марката на Венкогарновския радиозавод вече пътуват. А може би са в ръцете на някой Ван, Чу, Нгунг или Винг, то новогодишен дар от българия, дар от все сърце с нашите радиоработници с пожелание от тях да случат не омоникетата за бойни действия, а гласът на свободен Виетнам.

Илия МИНОВ

Част от колектива, участвала в изработката на апарати за Виетнам.

Снимка: Н. КААКОВ

Щастливецът

на 110 години

Когато на 24 май 1897 г. чина, в деня на славянската писменост, писателят Алеко Константинов падна убит от наемници, основоположникът на социализма у нас Д. Блзов писа: „Цяла България изключише да убийците и рено оплака незаемният глупако лице на Алеко Константинов. Социалистите в България оплака не самият Алеко, а неговият талант, неговата честна и некористна натура, неговата честна и прекрасна душа, неговият талант, който има високо и полезно за обикновените хора направление — да облюжда пороците и отрицателните страни и да ги осмива с неподражаем хумор — навярно биха го довели до сетне към социалистически убеждения, към социалистически идеал, в който неговият поетически натура можеше да намери чистия наточник на нескончаем поетически вдъхновение“.

Алеко Константинов е роден през 1863 година в Свищев. Ученческите му години преминават в бурната атмосфера на освободителните борби против османските илю. По-късно той продължава образованието си в Русия. Там, в Николаев и Одеса, Алеко живее в средата на свободомислещи руски и украински младежи; той се вдъхновява от високохудожествените издани на великите руски писатели: Чехов, Пушкин, Лемонтов, Некрасов, Тургенев, но особено много му допада Гогол. И това е естествено — творчеството на годината руски изобличител е своеобразна школа за българския майстор на сатиричната смисла в нашата литература.

Трять в 80-те години и следващото десетилетие са времето на антинародните правителства на Стамболов и на Стоимов. Сблъскването на писателя с порочната същност на властващата класа на българската буржоазия, с нейната поквара и капиталистическа хищност лача погнати на перото му. И приризматични, принастроичните. Редваха се нежни ръце, реуваха се обич към Виетнам. Прориваше се с пълноотговорно отношение настройка на високата, междина високостат честота. Проурки в ОТК, в заводската лаборатория.

В 1893 година Алеко Константинов с двама свои другари предприема пътуване до изложението в Чикаго. Същата година той печата първото си свепечатление, озаглавено „До Чикаго и назад“. В тях вече се излъчва крупният, нов български писател. На 30-годишна възраст Алеко Константинов навлиза в литературното поприще с един ерият талант, с блясъка на дълбока мисъл, с ярко отношение към общественият въпрос. Пътеписът „До Чикаго и назад“ и досега си остава ненадминат образец от този жанр в българската литература.

Но най-забележителното в оригинално произведение на Алеко Константинов, което обезсмърти неговото име, е неслучайно „Бай Ганьо“. Алеко Константинов го пише и печата в продължение на няколко години. Тук той обрисова един ярък общен образ на буржоазното парвеню от периода на преразличното натрупване на капитала. Със своето нахалство, простачиство, егзонизм, политическо каameleonство, бай Ганьо бе предвестник на по-късните представители на буржоазията, които сменяха само кожата си, но запазваха хищническата си природа.

Изобличителното отношение на Алеко Константинов към буржоазната действителност е тясно свързано с чистата му обич към народа. Страстно и убедено писател защитаваше честните труженници от бидняците, от тяхното покорство, от алчността им. Съчувство на сяло преклонение пред тружените хора той пише: „Сто! Да лу рълете! Не досягай народ да! Следи си плачката а се поклони в този измъчен страдалец, на този дълготърпелив мъченик, на тоя, който ги дава хана и живот, поклон се а българския народ“.

Алеко Константинов е писател с ярк творчество; той живее със живота на народа, той вярва в неговата божка; той бе мембра на божите на своето време.

Снимка: АРХИМЕОНОВА

Новогодишно

Румънците казват „нарокуши букуртия“ преди да изпразнят чашите, италианците „чин-чин“, а ние българите, от векове си пожелаваме „на здраве!“

Художниците — добри и не дотам добри — обикновено рисуват идващата нова година като младо, хубаво момиче, което приема шафетата на човешкото развитие от годината, прегърбена старича — отиващата си стара година. А и как иначе би могло да бъде! Триста шестдесет и пет (или както беше тая — и шест) дни постоянно да мислиш за хората, да пазис световния мир, да увеличаваш благоденствието на няколко милиарда души.

Старичката е философски настроена — през главата й е минало какво ли не. Тя е снизходителна към младежкия ентузиазъм на момичето. Нали не е било толкова от дъзна, когато е поела нашата сина планета в ръцете си. Двете нямат кой знае колко време — такава е съдбата на годините; докато Земята на прави една обиколка около слънцата себе си и... 1972 става история. Но все още са заедно и може да покаже на младата хубавица какво й оставя. Атмосфера на мирно съвместно съществуване, взаимни посещения на държавни глави, подготвително съвещание за Европейска мирна конференция... Това е хубаво, може би възкликва идващата година. Хубаво, с тъй на усмивка признава мъдрата старича, но Виетнам, близкият изток... Да имаме възрастни младежката, колкото шеговити, толкова и сериозно пред нас 1973. И продължават по-нататък.

Източните народи вече привършват последните приготвления за посрещането на младата, но старата е реалистка и знае цената на времето — път ги чака.

Една огромна земя е под тях. Една шеста част от земното кълбо, обяснява старата, нейните хора строят ко мунизъм, а само преди седмица празнуваха петдесетата годишнина на великата си държава. Младата, удивена, млъчи... Ето и Черно море, продължава екскурзоводската си мисия старичката, а малката страна, която виждаш, е България. И след като дискретно се осведомява с колко минути разполагат, казва, че могат да посрнат за малко. Момичето в първия момент недоумява, но все пак уважението към побелелите коси си казва своето. Малка, малка, чуди се 1973, но си има вътрешно море! Не, мила, уточнява старата, още не е море, това е Девненското езеро, но след време тук ще бъде едно от най-модерните европейски морски пристанища. И за да не се учудваш че сто, че ти кажа, че тоя на род сега започва своята двайсет и девета свободна година на Младото момиче вече не знае какво по-напред да гледа — Девня, която остава назад, химкомбината „Свилоза“, атомната електроцентрала, Кремиковци...

Тръгват на север. Младата е още под впечатлението на виденията, но старата се плесва по челото и извинително измърморява нещо за възрастна, 73-годишно и готово да поемеш, но 72 казва: „Имах удоволствието да бъда олимпийска година. Та българите се наредиха на игрите сред първите — само златните им медали бяха шест. За среброто и бронза да не говорим.“ Младата наистина нищо не казва. А и какво би могла да каже!

А народът чука чаша и казва за българското си „на здраве!“

Иван МИШЕВ

Какво ми донесе старата и какво очаквам от новата година?

Анка СЛАВЧЕВА, тъкачка от фабрика „Васил Мавров“ — Велико Търново:

Когато говорим за старата и новата година, аз трябва да кажа, че още през пролетта излязих годишнина си план.

Какво ми донесе годината, която си отива? Една голяма радост и признание за моя труд — бях наградена с орден „Червено знаме на труда“.

Новата година донесе и по-голямо производство, плановете. Мое личное желание е да достигна резултатите на нашите текстилци, които са герои на социалистическа труда.

Марията БАЛЪКОВА, ученичка от IV клас на училище „Н. Я. Вапцарова“:

От две години тренирам хубока гимнастика. Първите си успехи постигнах през годи-

ната, която си отива. За мен тя беше една щастлива година, защото през нея заех първо място в републиканското състезание във Варна, а една седмица след това в София се класирах на четвърто място сред първоразредничките. През ноември в град Олмоуц, Чехословакия, заедно с дружатната световна шампионка Мария Гигова донесохме купа на Интериниата. Сред 15-годишните аз се наредих на трето място.

Новата 1973 година ще постави пред мен нови изпитания. През стои участие в Бургас през месец май за републиканско отборно първенство, а след това — състезание за купата на в. „Студентска трибуна“ в нашия град Велико Търново. Тренирам упорито и вярвам, че отново ще се наредя сред първите.

Кой разговаря с облаците

Цената на неспокойствието

И тук поречието на великата река се преобразява. За всички времена тя притежава един гигант — химическия комбинат „Сянка за“. Историята са дните, когато съветските специалисти със своя „земснаряд“ поставиха язовирната „Вългавица“, пренесена от дното на реката. Задимяха комините на ремонтно-механичния завод, на сто и двадесет метавата ТЕЦ на завода за високоизносостойки. Сега е редът на Шапелния завод. Повече от две трети от предадените капиталовложения са усвоени. България става една от първите страни в Сибир по производство на полинозин вълна.

Началото отива към своя край. А беше време, когато до пътищата нямаше, когато тук не стигаха и дунявек ехидно се смееше на друмите. Забърмчаха татри пълни с бетон, стоманени челисти на багерите се зеха в пясъчния насип, отаваша се рамките на корупус, на цехове и води. Автокранове запиха към небесната вис, преметали панели и кабели. Заблестяха сребристите на пътищата, окъпани бистрата светлина на ут.

Каква изпълниска работа нечовешко напредък! Колко безсънни нощи не доизказани думи! Целта би се коваха тук. Сякаш се, бързо подаваха, че, за да се устремят напред. Раждана се електростанции и бетонджии, аририци, монтажници. Сякаш се, Химикомбинат изгради своя именна, отглеждат свои герои, наравно с Белозор и Медет, с Кремикови.

Стойне Младинков
поема щастията

Двамата дойдоха укр по вълната на своя дъп. Бригадири Кирил Величков и неговият най-обичан помощник, години наред издигаха цехове, цели заводи, язовирни сени. Тук трябваше да се разделят. Стойне бе станал добър майстор, разбираше ги занаят, умееше да работи с хората. Когато Стойне лави малката бригад старият строител каза: „Гурен съм, че Стойнето най-да се посрещне. Неговата бригада къде ще бъде винаги напред.“ Целта на нас си аз човека.

Предвижданията се казаха верни. Не мина време и името на Стойне Младинков започна да се утвърждава като синоним на бързо, напредничаво. Той и неговите момчета служеха за пример в докладите, за тях разказваха на събрания, ширяхаха ги по радиото, стигнаха пишеха за тях.

Когато чуваха да идват младия бригадир, байцроше се усмихне крокто, ти х, сякаш на себе си каже:

— Знаех си аз, че Стойне ще строител ще стане, чиче

Най-характерното

Разнообразна и сложна дейността на базите за техническо развитие. Тези бойни единици на техническия прогрес са призвани първи да материализират мечтите на хората за новост в бити и производството.

Какво е най-характерно в тяхната работа на границата между две години от шестдесетилетката?

В БТР за строително-машини — Дебелест годината бяха узаконени тирни издели: два вибрационни валици — 3 и 6 тона (дериация) авторейдер (110 к.с.) и 16-тонен пневмоколен валак. През следващата година на петилената тук ще бъдат конструирани 1000-литрова противотопива бетонобръскача за бетониране и многокофач багер за керамичната промишленост.

В БТР за горниции — Горна Оряховица през изминалата година узакониха вида електрически радиатори гледери и панаел газоразлически осветители „Бисер 6“ вида гръби емайлирани пещки. През новата година в Базата ще се реализират първите производствени латиди на 5 вида газова котлон, газова скара и пещка кобинирани „Янтра“ (газотърдящо гориво) за износ.

Най-характерните усвоени издели през 1972 г. в БТР за радиоприемници — Велики Търнов са радиопарател „Мелодия-20“ (стерео) „Лотос“, а в БТР по механизация на животновъдството — Полски Гръбеш — тратажната клетчатна батерия за кошките-косачки. И през новата

си още шом го видяха. Царската е в здрави ръце. Кири е доволен.

Победителите продължават битката

За Шапелния завод е нулево 150-метров комин. За новото изграждане пристигаха прославените специалисти с бригадир Цонко Исаев. За Исаев този беше четирнадесетият. Обикновено

Ала сроковете бяха удивително кратки, граничещи с фантастиката. Това означаваше да се правят по два бегони пръстена на денонощие. В Кремиковица за две денонощия спяхаха да правят по три пръстена, а сега — още един в повече.

Събра момчетата. Очите му търсеха Иван Сотиров, зненоводът на второ зено. Студеният поглед на неговия добър приятел, строител-вете пан, нищо не говореше. Или по-точно, искаше да каже „Не стана ли много.“ Всички мълчаха. Над тях висеше умлено юлското небе. Някъде наблизко някой изпука — от покрива на Шапелния хвърляха кофражни диски.

— Ще почваме, пък какво то ще да става... — махна с ръка бригадирът. А те знаеха, какво ще става... Злато на пак мълчаха. Мълчаха дори и брат му Младен, зненоводът на първо зено.

От края на юли до средата на ноември всички те, сякаш не бяха на себе си, те веха един живот между бето и зема, като акробати. Тук около бетоновия улей гасяха и паляха звездите, по среняха и изпращаха изгряви и залези, разговаряха с облаците.

Стана невероятното. Сега нека идват декармийските студове. Победителите ще про

дължат битката: все по-дурго е вътре на завет.

Ще срещнем ли отново во познати?

По всячко личи, че Новата 1973 година ще се запомни с изграждането на последния завод — Завода за коприна. За две години трябва да се извърши строителството и монтажът, да се издигне още един 150-метров комин (третият в Химическия комбинат).

Външният вид на завода много ще наподобява на Шапелния завод. Производството ще бъде почти напълно автоматизирано, а продукцията — разнообразна, както по цял и десен така и по тънкости на нишката. И още една характерна особеност — тук ще работят най-много производственици — около 1500.

Ще се срещаме ли отново с познати? Ще разговаряме ли за Стойне Младинков или Цонко Исаев, за стотиците доблестни преобразователи на родната панорама?

Може би, няма да говорим за това, как видяха замръзна на обективът на една камера от кинохрониката, когато се готвеше да снимат Кирил Величков, а той се съдеше, че позогите не са сложени добре на фундаментата. Ала с дружбата, необятната дружба между български и брати-рус, която е основата на всяко пак ще се срещаме — неведнъж.

Палитрата е изключително пестря и вероятно срещите ще бъдат по-богати, по-вълнуващи. Нали представители на над 20 нации влягат по нощно тук — на брега на великата река!

Илия МАНЕВ

Въпреки трудностите

Новата година за елсеха към Локомотивно депо ще бъде юбилейна

Колективът на елсеха към Локомотивно депо — Горна Оряховица, с прекрчаването на 1973 г. навлиза в своята десетгодишнина. За този пределен момент от съществуването на депо (сега елсех) когато за първи път бяха въведени електрическите локомотиви, като основен вид тяга в Горнооряховския железопътен управлен работническите и специалните се подготвяха през цялата отиваща си година.

С много внимание и нас тоичност ремонтните работници и специалисти се отнасяха към предложението им за възстановяване катастрофали или аварирани локомотиви — „електрички“, към усъвършенстването на организицията на работата в цеха, към издигането равнището на техническия прогрес. Това не беше всякога гладко и леко, въпреки че халетата са сравнително нови, както и част от хората в него. Много от бригадите биваха понякога принудени да работят през по-голяма част от годината при неблагоприятни атмосферни условия, при недостиг на подходящи резервни части и помощни съоръжения.

За чест и гордост на шлосерите и елмонтворите най-вече от бригадата на Димитър Божков, нямаше нарушен график при предаването на „прегледани“ и „излекувани“ елмокомотиви. В тази всекидневна и трудна борба за ополотворяването на всеки час се проявява постоянните ударици Димитър Пенков, Иван Чапков, Димитър Дачев, Йордан Димов и други.

Колективът на елсеха изпраща годината със смели последователи на варненския стругар, героя на социалистическия труд Петър Брайков — шест специализирани отделения и 12 работника. Широка дейност разгрънаха и новаторите, които внедриха рационализаторски предложения с икономически ефект за близо 100 000 лева. Повишено по качество на ремонтните работи, както и постоянното подобряване на трудовата и производствено-технологичната дисциплина допринесоха за презпълненето на насрещния годишен план.

Нови издели усвоиха шегодината и в БТР по стоманобетонни конструкции — Свищов, но най-характерното в живота и на седемте бази за техническо развитие в окръга е фактът, те технията брой нараства с още една база — наскоро в Горна Оряховица бяха създадени и БТР по строителна керамика.

Йордан ВЕЛИКОВ

Колективът на елсеха към Локомотивно депо — Горна Оряховица, с прекрчаването на 1973 г. навлиза в своята десетгодишнина. За този пределен момент от съществуването на депо (сега елсех) когато за първи път бяха въведени електрическите локомотиви, като основен вид тяга в Горнооряховския железопътен управлен работническите и специалните се подготвяха през цялата отиваща си година.

С много внимание и нас тоичност ремонтните работници и специалисти се отнасяха към предложението им за възстановяване катастрофали или аварирани локомотиви — „електрички“, към усъвършенстването на организицията на работата в цеха, към издигането равнището на техническия прогрес. Това не беше всякога гладко и леко, въпреки че халетата са сравнително нови, както и част от хората в него. Много от бригадите биваха понякога принудени да работят през по-голяма част от годината при неблагоприятни атмосферни условия, при недостиг на подходящи резервни части и помощни съоръжения.

За чест и гордост на шлосерите и елмонтворите най-вече от бригадата на Димитър Божков, нямаше нарушен график при предаването на „прегледани“ и „излекувани“ елмокомотиви. В тази всекидневна и трудна борба за ополотворяването на всеки час се проявява постоянните ударици Димитър Пенков, Иван Чапков, Димитър Дачев, Йордан Димов и други.

Колективът на елсеха изпраща годината със смели последователи на варненския стругар, героя на социалистическия труд Петър Брайков — шест специализирани отделения и 12 работника. Широка дейност разгрънаха и новаторите, които внедриха рационализаторски предложения с икономически ефект за близо 100 000 лева. Повишено по качество на ремонтните работи, както и постоянното подобряване на трудовата и производствено-технологичната дисциплина допринесоха за презпълненето на насрещния годишен план.

Нови издели усвоиха шегодината и в БТР по стоманобетонни конструкции — Свищов, но най-характерното в живота и на седемте бази за техническо развитие в окръга е фактът, те технията брой нараства с още една база — наскоро в Горна Оряховица бяха създадени и БТР по строителна керамика.

Йордан ВЕЛИКОВ

14 СНИМКАТА: Част от обособената група за ремонт на тежко катастрофирани елмокомотиви, която вместо при заводски условия, ги възстановява в елсеха, ги връща отново в строя. Така беше и с електровоза 42-77, който въпреки че беше в безпална състояние, отново се движи по железните пътища на Родина.

Първата наздравница

В тая празнична нощ всеки от четиримата ще си спомни за она есенен ден, когато Добри става бригадир. Цело с тѣга се разделя с приятелите си от другата бригада, а Борис и Цветан с вълнение прекрчават прага на транспортния цех на Машиностроителния завод в Павликени. И четиримата стават членове на най-младата бригада в завода. Сред празничния шум и веселието на новодошната нощ сигурно ще бледнеят думите на началника на цеха в она първи ден. Но дори и в онамата на шампанското момчетата ще си спомнят своята мъчалива мълва — да станат добър здрав колектив, да не посрамват името на завода.

И може би мислята им ще се върши през изминалите дни, за да пресее още веднъж подробностите, за да се избистри докрай съдържанието на думите „дружество“, „колектив“. Първата нейна спирачка ще бъде само няколко дни след началото. Когато им възлагат спешно да завършат монтажа на транспортната То ва е първото изпитание за верността на тяхната клетва. И те издържат. Работят нприто през целия ден, а вечерта никой не си отива, докато не завият и последните болт, както се казва. На другата сутрин лично заместник-директорът ги поздравява за успеха. Тогава младите шлосе

ри разбират, че не са сами, че вече са заживели с импулсите на големия колектив, който също не е безразличен към тях.

Времето е мерило за трайността на човешките чувства. Но то е и предпоставка за тяхното зараждане, условие за съществуването им. И макар че два месеца не са кой знае колко време, за Добри Добрен, Цветан Георгиев, Борис Петков и Димитър Христов те имат своето значение. Защото тогава укрепва дружбата им, укрепва техният малък комсомолски колектив. Разбира се, този процес преминава през всекидневното им в завода, за да продължи вечер на спортната площадка, или пред малкия екран, в киното или на стадиона.

Когато ги запитаха на какво се дължат техните успехи (през първия месец от своята работа бригадата е изпълнила плановото си задание 145 на сто, а сега гоня 160-те процента), те ми разказаха тези случки. А после еднодушно заявиха:

— Какво толкова има за писане. Обикновени истории. Бих им възражали. Именно за тези „обикновени истории“, в които се ражда колективът, може да се разкаже много. Затова реших да напиша за първата наздравница на този млад колектив.

Емилия ГУГОВА

Празнува Куба

На 1 януари 1959 година победи народната революция в Куба. Освободителните сили, предложени от героя на кубинския революционен движение Фидел Кастро, смъкнаха омазния диктаторски режим на Батиста. Куба стана първата социалистическа държава в американския континент, възхвоняващ пример на народите от Латинска Америка, които се борят за истински национален суверенитет, икономическа независимост и социално освобождение.

В продължение на 14 години освободеният от веригите на империализма и на олигархическата експлоатация кубински народ проявява героичен труд и непокосима воля да изгражда новия живот, да защитават завоеваната с много жертви свобода и независимост от посегателствата на империализма.

Сега цялата промишленост, банките, националните богатства на страната са народна собственост. В Куба е осъществена първата в Латинска Америка радикална аграрна реформа. Големи успехи отбелязва кубинският народ и в областта на здравното дело, образованието и културата. Паметните думи на кубинския национален герой Хо се Марти „Бъди културен, за да бъдеш „свободен“ се превърнаха в държавна политика на днешна Куба.

Кубинският народ работи и се бори при много трудни условия. Американският империализъм превърна част от острова в своя морска база — Гуантанамо. Под натиска на американските империалисти средни на Куба бе наложена икономическа блокада. Срещу острова се изпращат непрекъснато различни диверсионни групи от изменници на родната и саботури. Въпреки волята на управляващите среди във Вашингтон икономическата и политическа блокада се пропуква. Най-напред Чили, а след това редица други латиноамерикански страни признаха революционното правителство и установиха дипломатически и

На какво се дължат успехите на АПК „Янтра“

В един разговор главният инженер на аграрно-промишлен комплекс „Янтра“ — Сметослав Петров спомена за творческото отношение към труда. Навярно той имаше пред вид онова постоянно търсене на нови решения, на нови подобрения на съществуващата сега механизация в селското стопанство, което е най-характерният белег на АПК „Янтра“. Затова до голяма степен материалната основа на залегналите в насрещния план цифри е имен то тази дейност. Трудно може да се определи цената на неспокойствието на изобретателите и рационализаторите, хората които са в първите редици на работата в аграрно-промишления комплекс.

Икономическият ефект е една страна, но по-важна е другата — моралната. Тези хора, които месеци наред посрещат и изпращат деня в полето, които месеци наред са гости в собствените си домове, крадат от оскъдното си време, за да направят някое подобрение, да предложат нещо, от което ще има полза не някой друг, а стопанството, аграрно-промишленият комплекс. И това е сериозен аргумент за революцията в съзнанието, аргумент, който говори, че това са вече нови хора.

Едва ли някой е правил сметка какво са донесли предложенятия на Ангел Симеонов от Иванча на стопанството. А такава сметка е необходима. Само тази година той предложи, изработи и внедри три приспособления. И намери и време да се нареди между първенците-механизатори от окръга, които участваха в есенната кампания.

А какво може да се каже за другия дръзновен търсач на новото — бригадния механик от Сашево Петър Петров. Установка за бране и изнасяне на пилер, високопроизводителна вейка-сортировачка за арпаджик, преустройство на пръскачка, това са неговите последни работи. А колко има и преди тях...

Ангел Симеонов и Петър Петров са само двама от гвардията на пионерите на новото, а във всяко село има по няколко като тях. Благо дарение на всички тези хора за 1973 година е решението за механизацията за съяване на дука, решен е и въпросът за намаляване на разпълването на зърно. Много от десетките предложения, дадени тази година, вече се

Емилия ГУГОВА

Ядрена техника

за селското стопанство

С всеки изминал ден ядреното приборостроене — един от най-динамичните нови отрасли на промишлеността в нашата страна — завоюва нови успехи. Все повече се използват големите възможности на радиоактивните изотопи, като неотменимо звено на автоматизирани системи.

Българските радиоактивни уреди са изработени изцяло от транзистори и могат да работят безотказно в продължение на пет години; след това изотопът трябва да се смени.

Облъчвателната техника намира широко приложение и в селското стопанство. Досегашните резултати показват, че облъчените семена дават много по-високи добиви — например при дините той се увеличава с 20 на сто, а захарноста — с 18 на сто. Царевицата дава около 20 на сто увеличение на добивите, а картофите — 25 на сто. Това т. н. биологическо облъчване стимулира развитието на организмите. Експериментите показват, че от яйца, облъчени с 0.1 до 2—3 рентгена часа, пилетата се развиват по-бързо и са по-жизнеспособни. Интересно е да се знае също така, че при такива яйца изпълването се повишава от 2 до 7 на сто, увеличава се и броят на здравите пилета с около 8 на сто, намалява броят на неизлюпените яйца с 15 на сто, увеличава се носливостта на кокошките до 15 на сто. Облъчени с по-голяма доза рентгени, картофите се запазват от прорастване 18 месеца.

Предстои да бъде построен голям завод за облъчване, предназначен за нуждите на селското стопанство.

Хр. ЯНКОВА

СПРАВОЧНИК

КИНО

От понеделник до неделя включително кината в градовете на окръга ще прожектират:
ВЕЛИКО ТЪРНОВО: „Девети септември“ — „С деца на море“; „Искра“ — „Птички“ и „Море в пламък“; „Трудов фронт“ — „Парицата на чаршафа“ и „Не е човек за Кемп Детрик“; професорско кино „Васил Марков“; „Черното слънце“ и научно-популярни филми.
ГОРНА ОРЯХОВИЦА: „Ленин“ — „Напред, човече!“ и „Освобождението на Л. В. Джонз“; професорско кино „Харалампи Стоянов“ — гара Горна Оряховица — „Вятърът на пътешествията“ и „Седмична на лудите“;
СВИШОВ: „Алеко Константинов“ — „Обит“; „Академия“ — „Лод на елени“ и „Търсете идол“;
ПАВЛИКЕНИ: Димитър Стоянов — „Птички“, „Дневникът на една камериерка“ и „Обит“;
ЛЮБОВИЦЕ: „Христо Ботев“ — „Равногавата лудина“; „Давал каубой“ и „Черната ома“;
ЕЛЕНА: „Христо Ботев“ — „Кървава приказка“ и „Последният шум“;
ПОЛСКИ ТЪРМБЕШ: „Коста Петков“ — „Войникът се върна от фронта“ и „Приключението на Ойдеи“;
СТРАЖИЦА: „Развитие“ — „Нина“, „Златният зъб“ и „Та тук“;
СУХИНОДЪЛ: „Трезвеност“ — „Късметът“ и „С деца на море“.

МУЗЕЙ

Работно време на музеите във Велико Търново:
Археологически резерват „Царевец“ — 8 до 17 часа (всички дни); експозиция „Втора българска ларжава“ — 8 до 16.30 часа (понеделник — понеделник); експозиция „Възраждане и етнография“ — от 8 до 17 часа (понеделник — вторник); експозиция „Възраждане и етнография“ — от 8 до 16 часа (понеделник — петък); експозиция „Работническо революционно движение“ — 8 до 11.30 и от 14 до 17.30 часа (понеделник — сряда); битова къща в Арбанаси — от 8 до 12, от 14 до 16 часа (понеделник — понеделник).
Музейните кътве „Първа социалистическа сбирка“, Печатница „Работник“ и „Къща-музей П. Р. Славейков“ приемат посетители по заявка на телефон 2-31-67.

ТЕЛЕВИЗИЯ

СЪБОТА — 30 ДЕКЕМВРИ

10. — По света и у нас; 10.30 — За красавицата хармонична; 10.35 — „Зимен карнавал“ — предаване за децата; 11.05 — „Изчезналите свидетели“ — игрален филм; 13.00 — Информационен дневник; 13.30 — Спортна мозайка; 13.30 — Сне си концерт; 15.30 — ТТ: „Зимна сватба“ от П. Тодоров; 15.30 — Забавна циркова програма; 15.35 — Руска СФСР — документален филм; 15.45 — „Ежедневен филм, утре, вярно ден“; „Обед в стола“; 16.30 — Снегов на архитектура — серия документи филми; 16.40 — „Млади творци“; 16.50 — Реклами; 17.00 — Новини; 17.10 — Радиотелевизионна панорама; 18.00 — Вечер на съветските народи — гостува централната съветска телевизия; 20.00 — По света и у нас; 20.30 — Вечер на съветските народи — продължение; 22.30 — Новогодишен та обекти; 22.50 — Новини.

НЕДЕЛЯ — 31 ДЕКЕМВРИ

16.30 — Новини; 16.40 — Детски сериен филм: „Г-н Тау в планината“; 17.15 — „Поздрав до бойния театър“; 17.45 — Телевизионна програма; 17.45 — Реклами; 17.55 — ТВ студио Пловдив: Концерт на Квиевския театър за мизансета; 18.30 — „Спорт-72“; 19.00 — „БТ за интервю“; „Ако, Снежина“ и „Как ще дойде лядо Мраз“ — новогодишна програма за децата; 19.50 — Популярен концерт; 20.30 — Какво ще гледа те; новогодишна програма; 20.30 — По света и у нас; от 21.00 до 03.00 ч. — празнична новогодишна програма.

ПОНЕДЕЛНИК — 1 ЯНУАРИ

12.00 — Новогодишни поздравления на наши и чужди естрадни изпълнители; 12.50 — „Ако Снежина“; 13.00 — предаване за децата; 13.30 — Информационен дневник; 13.30 — „Сува, сува“ — филмови програма; 14.15 — „Птичковици“ — светски игрален филм (втора серия); 15.30 — Пон Клод — филм балет; 15.45 — „Математика и претъждание“ и „Луковна телеграма“ — хумористични сценки; 16.10 — Новогодишни поздравления на народните артисти Р. Кабиняков, Н. Николов и Н. Гезуров; 16.20 — „Спорт-72“; 16.30 — ТВ студио Пловдив: Поздравителен концерт за младежите; 17.20 — Телеграм на новогодишния тираван на „Спорт-тото“; 21.15 — Телевизионен театър за децата; 21.30 — „Новини“; 21.50 — „Ние, духовната музика“ — по Йордан Радичков; 20.00 — Лека нощ деца; 20.10 — Цветна програма „Гамбринус“ — 73 — премиерно забавно предаване; 20.45 — Новогодишни поздравления с чужди телевизионни екипи; 21.00 — Новини; 21.30 — По света и у нас; 21.30 — Естраден концерт; 22.00 — Телевизионен театър „Давид“ — комедия от Ив. Вазов; 23.35 — Новини.

От векове по новогодишните празници българинът прави какви ли не баницички, дървени, дори — от готови кори. Чупи яйца, слага извара, закъсмети докарва дряними клонки — цели, половинки, няколко по-едри стотинки, прибавя захар и масло (понякога орехи, мляко) и предкусвайки хапване яко, с безброй пожелания пече и... яде.

Та и ние решихме по специална рецепта, за радост и щастие, за мир и спокоение, прогонвайки всяка неканена скръб, за всички читатели в градовете и селата, без да пускате нашата остра „Стрела“ по всяко вредно явление (да не разваляме ничие настроение), с шег и закачки — (цяла страница!) да приготвим баница.

Без малко на баницата котна път не мина. Без баница щяхме да бъдем за Нова година. Не искахме, но критика пак ще има. (Впрочем за това не трябва да рима.)

Знаем, е, както казахме по-горе, че модерната баница се прави от готови кори. И ние нито се зарадвахме, когато заедно с цяла първоначална гражданска видяхме, че на хубаво пункта до великотърновския ресторант „Златно пласе“ стовариха пакети с кори за баница. И много се огорчихме, когато продавачката ни каза, че не може да ни продаде, защото били запазени за близки и познати. (212) Въпреки това ние си намерихме кори и, както виждате по-долу, направихме баница, която баница. Затова и нашето издание на 1 януари е празнично. Та тук не става дума за корите, Кери се намират. Въпреки е, както казахме по-горе, да не си разваляме новогодишното настроение. И така да е през цялата година.

И така... До всички, до всички, до всички, до всички. Забравете си старите лоши привички, по които безспирно лете, че „Стрела“-та. Сега ви предлагаме баница блага. За Нова година това се полагало. За всеки, който има късмет за отплетане. На който греша... ще се падне „Стрела“-та. Да няма през Новата босм през лука!

ЗАДАЧА С НИТО ЕДНО НЕИЗВЕСТНО

— Кажете, даскале, каква е задачата и каква е отговорът!

— Задачата е да се поришава жмие нито равнище, а отговорът ни е, че учите лите сме много доволни от решението на тази задача!

Всеки с късмета си

Завъртя се витата баница, завъртяха се късметите, завъртяха се мракличките за тях. И всеки гледа да докопа нещо... и се падна на стопанството в Ресен бекеретът — бекерет в баницата, 717 кг царевича от декар в хамбарите.

... и се падна на АПК „Дунав“ златната пара. Малка беше парата в баницата, но голяма в сметките на агрокомплекса. Взета за надпланово производство во на пшеница.

... и се падна на фабрика „Васил Мавриков“ от баницата клонка — не дрянча, а лаврова — шо значи трудова слава за презпътлив годишен план.

... и се падна на Денчо Илиев от Страхилово машина, нали с машина взе първото място между комбайнерите в окръга и страната.

И още много късмети се паднаха, ала не падаха от небето, а след добра и съвестна работа.

ЖИЗНЕНО РАВНИЩЕ

— Равнището ми харесва, но гдето ме карате да работя ми идва нагорнище!...

ТЪРСЕЩИЯТ ОПРАВДАНИЕ

Подаръкът голям е, но паре не чини, цом Дядо Мраз не си донесъл обективните причини.

НАЛЕЙТЕ ДА ПИЯ ОТ МЪКА

Вдигни надривката с тази чаша, недей се мъчи с пълна кана. О, нека ми — винаги не е ваша, и заведе не изпълни плана.

Най-силният гръм

Всички предприятия и заводи в града се подготвяха старателно за посрещане на Нова година. Някои се бяха снабдили с пушки, други с бутилки шампанско, само и само да възвестят с гръм 12-ия час. Даже едно малко предприятие бе закупило оръдие. Единствено в нещото предприятие не правеха нищо в то ва отношение. Но когато настъпи 12-ият час и започнаха гръмежите, най-силен гръм се чу откъм него.

Нова година, нови...

— Другари! — каза председателят на стопанството. — Ето, че си отива старата година. Не можем да кажем, че през нея изпълнихме обещанията си. Напротив — и с млеконадоса сме зле, и фуражния проблем не разрешихме, напълно, и със сентбата закъсняхме. Но било, каквото било. Горее главите, другари! Иде Нова година. А Нова година — но ви обещания!

БАБА МРАЗКА НАРЕЖДА

— След като раздадох подаръците, ще купя кори за баница, килифаревски пелин, бакулвер, един парфюм „Бон шанс“, чорапи без ръб и няма да се загледам... по витрините.

Елхови иглички

НОВОГОДИШЕН ПОДАРЪК

Таткото на Джина за Нова година донесе радост голяма, нова, новенчичка... мама.

ПРЕДНАЗНАЧЕНАТА ПЪРЗАЛКА

Не дръзва — всеки да подхлъзва.

КАДРОВА ЛОГИКА

Пратиха кукунцата да учи педагогика.

ПРЕМИЕРА

Няма да отмина факта — чудесен бе... антракта.

ЧЕСТИТКА

Честита Нова година! За прасето ще намина.

КАВАЛЕР

Отгътели ередата, а взе края на крава.

Каквото поукло.

Гражданин влиза в редакцията на вестника и по погрешка попада в отдел „Хумор и сатира“.

ГРАЖДаниНЪТ: — Искам да дам една обява, но се колебая. Как смияте, дали дават резултати обявите във вестника ви?

РЕДАКТОРЪТ: Разбира се! Миналата седмица един другар от Пущев до есе обявление, че си е загубил кучето. Веднага след като го отпечатахме и кучето се вмъкна в редакцията.

ЛЕКАРЯТ: — Пиякъв алкохол не ви давам да пиете!

ПАЦИЕНТЪТ: — В такъв случай ще трябва да си го купявам сам.

— Жена, взех два билета за новата постановка на великотърновския музикално-драматичен театър — „Службогонци“.

— Браво! Веднага започвам да се обличам!

— Гъмо ще смогнеш. Билетите са за утре вечер.

За да бъде по-убедителен, агитаторът от комитета по трезвеността дава следния пример:

— Ако сложим пред едно магаре две кофи — една с вода, а другата с вино, от коя мислите, че ще пие?

— (От тогата, разбиха се!)

— Бихте ли ми казали защо?

— Защото е магаре!

— Миналия път ти май се качи на погрешен влак?

— Да, но имах късмет, кондукторът не забеляза!

Двама шофьори с тежки камиони се срещат в средата на Стамболиев мост. Никой от тях не дава заден ход. Тогава единият изважда вестник и започва да чете. Другият нечеститому му казва:

— Колега, когато прочетеш вестника, дай да го прегледам и аз.

ПРЕДПОЧИТАНИЕТО НА КАРИЕРИСТА

Важно високосна — високоПостна!

ОТНОСНО НОВОГОДИШНАТА БАНИЦА

Дрянковите пъпки имат наченки не само на късмет, но и на дремки.

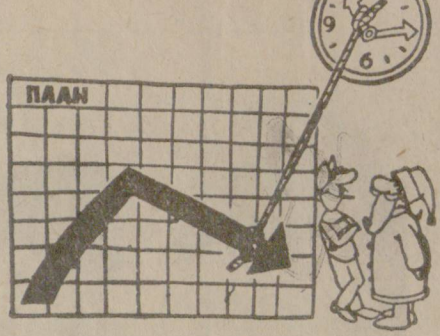
СРЕЩУ 2000-ТА ГОДИНА

Изстрелях го с ракетата за банкети!

МАГАЗИНЕРИ НА БАНКЕТ

Вдигнахме на ръце Дядо Мраз, той ни изказа похвала. В този миг ний от нас му задигнал чувала.

ПОСЛЕДНИ ЧАСОВЕ

— Времето ще стигне до 12 да се вдигне!...

Весела елхословица

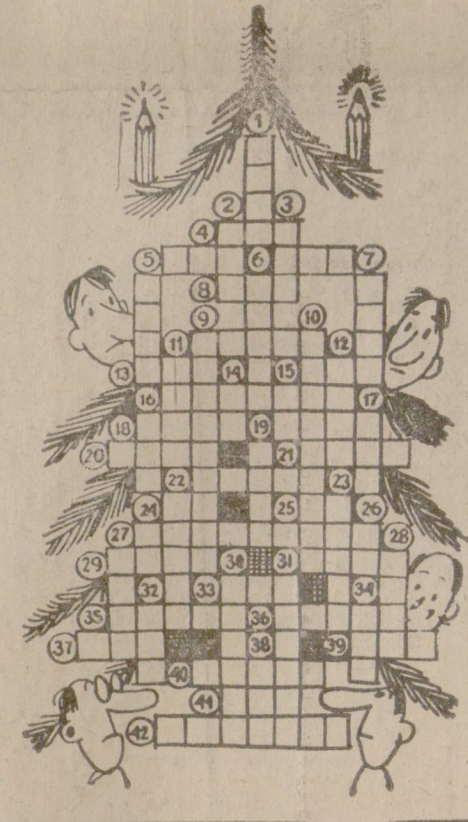
ВОДОРАВНО:

4. Грп по овците; 5. Число означавашо изгълнен план; 6. Стара марка за тежина, с която вземат, но не дават някои закупчици; 8. Числата печалба на магазинерите; 11. Най-търсеното извлечение във В. Търново; 13. Басун за доматен стърк; 15. Лично произведение, каквото Пишурката е обещал да напише на баба си за хурката; 16. Шарен бетон; 18. Лека запущалка; 19. Национален танц, който маздежта, много-много не играе — защото не го знаят; 20. Стойно изпращане; 21. Добре подредена предпоставка за моабет; 22. Това, което най-трудно викат зетъвет на твста си; 24. Несериозна нота; 25. Марка наши телефони, които вечно дават заето; 27. Мини бирхале; 29. Мирозавия резултат в шаха; 31. Разреди тел за вино; 33. Титлован катар; 35. Строителен елемент, позволяващ отлична звукова връзка с комшиите; 36. Почетен знак за трудови успехи; 37. Това, което най-често не достига на кандидат-студентите да станат студенти; 39. Инициалите на Европейска футболна купа (за която през 1973 г. ще се бори „Елхос“); 40. Игреще без кошета, на което се борят мъжки момчета; 41. Уърбе бе... (жаргон); 42. Измен състваем вентилатор.

ОТВЕСНО:

1. Великотърновско питие, за което КАТ не санкционира; 2. Състояние на публиката, когато „Елхос“ загуби на свой герен; 3. Хилен внаш птиценалец; 5. Хокейна тояга; 6. Най-мръсната река в окръга; 7. Неодушевен предмет в училище, на който се изважда думата всяко междучасие; 9. Медни овчарски класици; 10. Наш фуболан отбор, на който често парата не достига; 11. Макс десетокрак рак; 12. Тежина, която по „погрешка“ се включва в цената на стоката; 14. Обратното на „поро тина“; 15. Моментно възклицание; 16. Спортна баница; 17. Летящо насекомо, което не бива да се захава; 18. Най-високият отбор в „А“ РФТ; 22. Дубайор на оцета; 23. Звукова съгласа; 24. „Куатурно“ обръщение; 26. Съвърталище на дяволи; 27. Най-черният зеленчук; 28. Мла да добродушна овчица; 30. Търговски пациент, който все още няма право; 41. Червеният кит бас; 34. Вил тост, който се вдига на Нова година и при скъп гост; 35. Голямо угощение без обещетение;

Съставил Николай БЕЙСКИ

НА БАНКЕТА

Влезе по привычка през задната вратичка.

РАЗМИСЪЛ КРАИ ТРАПЕЗАТА

Чиста скука — всички са тука. За никого не мога да пусна клюка.

● Пилетата се броят наесен. Агнетата — когато свършат банкетите.

● Пратиха го за зелен хайвер. После той им го сервира.

● Няма го майстора. На частно е.

С МАТЕРИАЛИ ОТ: Весел Веселин, М. Крушев, Томис, П. Кумеков, М. Дякова, Т. Климентов, А. Димитров, Г. Вълков, Б. Цветанов, Д. Дешков и Братя Острилови баницата замеси още БОР

ЯНУАРСКА

— Огън... пий!

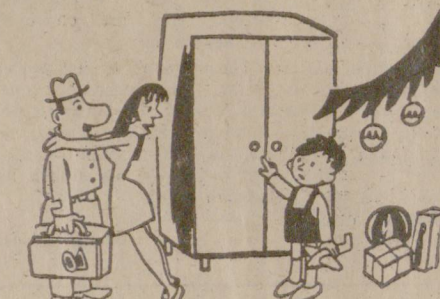
КЪСМЕТ

Гражданинът Дочев след новогодишния банкет в ресторант „Елхос“ тръгна за старта си на последния етаж. Но вместо вратата на асансьора той уделил един външен прозорец и паднал от петнадесетия етаж, без да се контузи ни най-малко.

— Голям късмет съм имал, че паднах върху главата на един младеж — казал той след инцидента. — Имах чувството, че потъвам в купа сено. Толкова голяма и чорлава беше.

ВИДЕНИЕ

Защо ли са безроги на Дядо Мраз еленице? — се питаме с тревога и пипаме по темето.

ВИЗИТНИ КАРТИЧКИ

МАНЯ СТ. ЗАШОВА

(От какво страда?)

МИРЮ ПОП БИЛКОВ

(Кой е любимият му български композитор?)

ИОТО Г. РИЛЕВ

(Какъв е бил през Отечествената война?)

Отговорите се получават, като се разместят буквите на имената.

МУЗИКАЛНА ЗАДАЧА

В лявата страна са дадени имената на десет световноизвестни композитори, а в дясната по едно тяхно известно произведение. Определете всяка творба от кой композитор е.

ВАГНЕР — ДЕДИЛИО
БЕРЛИОЗ — ТРУБАДУР
ВЕРДИ — БЕНВЕНУТО ЧЕЛИНИ
ГРИГ — САЛОМЕ
БИЗЕ — ИВАН СУСАННИ
Р. ШРАУС — ПЕР ГИТ
ГЛИНКА — ЛОВЦИ НА БИСЕРИ
РИМСКИ КОРСАКОВ — САМСОН И ДАЛИЛА
СЕНС-САНС — САДКО
БЕТХОВЕН — ЛОЕНГРИН

ЗАБАВНИ ВЪПРОСИ

1. Кой страшен звар тече през равнините на Месопотамия?

2. Кой наш град се състои от строите ден материал и предлог?

3. Коя наша планина се състои от богато угощение и приток на Дунав?

4. Кое ястие се състои от тегло на опаковката и подписващо почвата вещество?

5. Името на коя наша планина е съставено от рибарска мрежа и марка за говърхнина?

Гражданин се пързаял с кънки по замразената Янтра. Изведнъж ледът се счулва и той започва да потъва.

ДАВЕЩИЯТ СЕ: — Олеле, помощ!

Не зная да плувам!

МИНУВАЧЪТ: — Какво си се разви кал. бе! И аз не зная да плувам, но не викам.

КУПУВАЧЪТ: — Искам един чифт дамски чорапи.

ПРОДАВАЧАТА: — За съпругата ли или да ви покажа нещо по-хубаво?

Новогодишни рими

ДИЛОГ НА ДВЕ КОКОШКИ

— На въжество новогодишно пука го взели.

— Да, да със... зеле!

ЩАСТИЕ

Най-същастлив. Нова година, че те посрещам със... сто вино.

КОГАТО ПОДЧИНЕНИЯТ Е СЛОН

Направи дрите на пити, пръв на шеа да честим...

ПРИЛИКА

На бенгалски огън се възклицав зашто в работата си е като него — гори, а топлина не дава...

Карикатури
П. Етър

— Окастрих половината, за да се види кое място си хванал през годината...

Спорт ☆ Спорт ☆ Спорт

КЛУБ „СТРЕЛА“ СЕ СМЕЕ

Хумор за самите нас

БОБИ ФИШЕР В ШАХ

На новогодишния международен гресмайсторски шах-турнир в Палма де Майорка бяха поканили светилата на световната шахматна мисъл. За наша радост сред тях беше и българският шахматист гресмайстор П. Етър Боруков. Непосредствено преди първата си среща със световния шампион Боби Фишер той сподели пред журналистите:

— Топ съм!

— След като главният съдия пусна часовниците, покани да направя първия си ход, гресмайстор П. Етър Боруков се озърна озадачен и запитал:

— А къде са заревет?

РЕКОРД В ДВЕ ЧАСТИ

В Кортна д'Ампер на ски състезанията, визитни за световната купа, с номер 119 стартира и българският състезател Веселин Долчинков. Неговите ски прескоха финала с време далеч по-добро от това на фаворитите — Жан-Клод Кили, Патрик Русел и Густаво Тюли. Полювин час след сикте пристигна пеш и самият Веселин Долчинков.

ПОСТИЖЕНИЕ НА МАРАТОМОВ

На традиционните „молатетически“ състезания на закрито в Тамбана си дадоха среща спринтьори от 24 страни. В дисциплината 100 метра гладко бяха първи и българският състезател Николай Илиев. Същият започна добре и до десетия етър бага с основната група, но после изосна. Независимо от лошото класиране, това бе една полезна проверка за набиране на международен опит.

В ОРИТА

На международния турнир по футбол, който се провежда в Буенос Айрес в състезанието по хвърляне чук известният наш чуховъргач М. С. едн. Балин е излетал от сектора заедно с уна Чучуа и паднал с близо 3 сантиметра в границата на световния рекорд в тази дисциплина, но без... съвсем затега. Предлагаме, че последният е влязъл в околосветовния обиколка. Очакваме се приземяването му за новогодишните празници.

НАКЪДЕ ТАЛАНТЕ?

Вчера на центриния селски площад при подходяща обстановка, заобиколен от многобройните си почитатели, изтъкнатият и деген ларен футболист арин Крушев — централен нападател на „Лиски“ село Върбица, е направил официално изявление, че през тази година прекратява състезателната си дейност. Нюнината е диванкала шок сред присъщите еувашите и мейдът бил огласен от тълпи стонове и вопли. Защо така, Маринчо? Млад си още! — е ула да промълви през съдзв. една баба.

Както научаваме от достоверни източници, футболистът е 51 в тайни преговори за премиване в „Сиръм и трасък“ в село Горски долен Трън, откъдето са му били обещани две хиляди тикви. Говори се още, че упълномощени представители на село Върбица са му предлагали три тона черна рапа, само и синада играе в техния отбор. Недолавяният гълъжават.

Къде ще играе през 1973 година този само роден талант?

ЗИМНИ ВЪЗДИШКИ НА СВЕТА ГОРА

ТОЙ: — При първия ти флирт ще се самоубия!

ТЯ: — А при втория?

ТОЙ: — Утре наивирам 30 години.

ТЯ: — Аз също.

ТОЙ: — Да, но аз за първи път.

ТЯ: — Мили, подозирам, че ми изневеряваш.

ТОЙ: — Напротив. Врен съм ти кикто часовникът на гарата поща.

— Какво правят братята ти?

— Единият е ожени.

— Ами другият?

— Благодадя, той е добре.

— Жено, е я и нашата Нова година... ринишнал...